

Orjaška igrača.

(Iz nemškega Chamissona prevel Jov. Koseski, *)

Nidek je grad v Alzacji pravlici dobro znan,
Višava, kjer je grad bil orjaški neki dan,
Zidovje vse poderto, in gol in pust je kraj,
Kdor vpraša po orjaci, jih več ne najde zdaj.

Enkrat iz grada pride orjaška deklica,
Igravši se sprehaja, brez pesterne je b'la,
Polagoma po hribu v dolino se spustí,
Ogledati je željna, kaj doli se godí. —

Z nekoliko stopinic preteče gozd in log,
In proti Aslam urno v človeški pride krog,
Tam sela, mesta, njive, polján nebrojni cvét,
So bili njenem vidu neznano čuden svét.

* To prekrasno pesem smo vzeli iz Koseskijevih poezij, da bi se jo naša slovenska mladina naučila na pamet, in jo o kakej priložnosti deklamovala.

Ko zdaj oči pobesi, razloči vse do tal,
Opazi enga kmeta, ki pridno je oral;
Ta mala stvar gomazi tak' čudno sèm ter tje,
Tak svitlo v solncu pluga čertalo bliska se.

„O joj igrača zala! domú jo nesem koj“, —
Izreče pokleknivši, razgerne robec svoj,
In kupoma pomede v ohrambo rutnih gub,
Kar pred-njo vse se giblje, in stisne vogle skup.

Veselo spet skakaje — otrok je tak se vé, —
V grajščino gor po hribu, iskat očeta gré;
„Moj oče, ljubi oče, igračico imam,
Tak' lepe še na naših višavah ne poznam!

Prehladno vino pivši pri mizi star sedí,
Prijazno hčerko gleda in tako govori:
„Berljivo stvar prineseš in nepokojno zlo,
Ti plešeš od veselja, pokaži, kaj je to?“

Zdaj ona razgernivši kernir pazljiva vsa
Postavi v rajdo kmeta, drevo, in vola dva,
Kjer, kakor gre po redu, na mizi vse stojí,
Berluzgne v roke pridno in skače v radosti.

Temnivšega obraza pa glavo ziblje star:
„Si lepo naredila, to ni igrača mar!
Kjer si ratarja vzela, tje nesi ga nazaj,
Kaj pade ti na misel? Igrača kmet? — aj aj!

In urno brez mermranja dopolni, kar sem djal!
Če kmeta bi ne bilo, kdo kruha bi ti dal?
Orjaško steblo raste iz kmečkih korenin,
Kmet ni igrača za-te! to bodi ti v spomin.“

Nidek je grad v Alzacji pravlici dobro znan,
Višava, kjer je grad bil orjaški neki dan,
Zidovje vse poderto, in gol in pust je kraj,
Kdor vpraša po orjaci, jih več ne najde zdaj.

Zlata tobačnica.

Neki polkovnik pokaže častnikom, ki so pri njem kosili, novo, verlo lepo, zlato tobačnico. Čez nekaj časa potem je hotel nosljati in išče tobačnico po vseh žepih, pa je le ni. Nazadnje vpraša ves osupnjen: „Kje neki je moja tobačnica? Gopodje, pogledjte vsak v svoj žep, znabiti da jo je kdo v pozabljivosti spravil.“